

Zienswijze D66 mbt voorstel Transitiecommissie

Democratische legitimatie

- D66 vindt het positief dat er meer werk wordt gemaakt van de democratisering van de MRA. Dat gezegd zijnde, maakt D66 zich zorgen over het feit dat er vanuit elke MRA-gemeente een raadslid wordt afgevaardigd:
 - Hoe wordt gewaarborgd dat de afvaardiging een afspiegeling is van de stemverhouding binnen de MRA. Als elke gemeenteraad besluit een vertegenwoordiger van een grote fractie te selecteren, zou de vertegenwoordiging onbedoeld een eenzijdige partijsamenstelling kunnen hebben
 - Hoe wordt gewaarborgd dat er meer belang wordt gehecht aan raadsleden die een grote gemeente vertegenwoordigen, dan raadsleden die een kleine gemeente vertegenwoordigen. D66 wil niet zeggen dat de stem van een raadslid uit een kleine gemeente “niets” waard moet zijn, maar D66 vindt het aan de andere kant ook lastig dat de vertegenwoordigers van een groep kleine gemeentes de MRA een kant op kunnen laten bewegen, die niet wordt gedeeld door (vertegenwoordigers van) de meerderheid van de bewoners.
- Verder merkt D66 op dat raadsleden (zeker die uit kleinere fracties) al redelijk overbelast zijn met de taken die uit de eigen gemeente voortvloeien. De gemiddelde gemeente heeft daarnaast een aantal regionale samenwerkingsverbanden, die ook tijd en inzet vergen van de raadsleden. Er is een grens aan de taken waarmee lokale raadsleden kunnen worden belast, temeer raadsleden hun raadswerk veelal naast een betaalde baan doen.

Inhoud

- D66 vindt het niet goed dat de ambitie van de MRA is vastgesteld op basis van de input van 32 burgemeesters en 2 commissarissen. Dat is wel een magere basis. D66 vindt het belangrijk dat de ambitie breed gedragen wordt – niet alleen door 32 burgemeesters en 2 commissarissen, maar juist door het bedrijfsleven, universiteiten, maatschappelijke instanties en bewoners.
- Dat die basis inderdaad te mager is geweest, blijkt wat D66 betreft ook uit de opvallende doelen die de MRA zich stelt. Terwijl vrijwel heel Nederland de MRA (er)kent als het zakelijke dienstverleningshart van Nederland, ziet de MRA zichzelf als inventief met een sterke focus op bij voorbeeld tech, data, artificial intelligence en groene innovatie. D66 vraagt zich af of deze doelen ook worden gedragen door de kennisinstututen en het bedrijfsleven. Is het niet beter om de MRA te onderscheiden met een zwaartepunt dat er al is, dan in te zetten op een nieuw te ontwikkelen zwaartepunt?
- D66 vraagt zich ook af wat nu het concrete doel is met “een duurzaam verbonden regio”. Er zal niemand op tegen zijn, maar wat betekent de systeemsprong luchthaven, verduurzaming – om maar een punt uit te lichten – nu concreet? Zou dit betekenen dat Schiphol gedwongen wordt te verduurzamen, zodat de leefomgeving van de omwonenden wat betreft geluidsoverlast en luchtverontreiniging verbetert, of zou dit betekenen dat elke verduurzaming van Schiphol leidt tot een uitbreiding van het aantal vluchten, waarbij geluidsoverlast en luchtverontreiniging gelijk blijven.
- Dezelfde vraag stelt D66 zich bij de geëiste hoge leefkwaliteit op het gebied van wonen, landschap en cultuur: in de dichtbevolkte MRA zal dit snel tot keuzes leiden, maar welke zal dat zijn?
- Kort en goed: D66 vindt de basis van de geformuleerde doelen te mager en adviseert die doelen op basis van de feitelijke situatie en naar aanleiding van een breed onderzoek concreet te formuleren.